

Darovi milosti

Ključni stih: “Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje, tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu.” — Rimljanima 12: 4, 5

Izabrani tekstovi: Rimljanima 12: 3-8

BIBLIJA POTVRĐUJE: “plaća je grijeha smrt, a dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem.” (Rimljanima 6: 23) Božja milost i ljubav osigurale su da grešna rasa ne mora zauvijek ostati mrtva, jer je Isus došao otkupiti bezbožne ljude i umrijeti za njih.—Ivan 3: 16, 17

Pavao daje ovaj ozbiljan savjet u vezi s ispravnom samoprocjenom za posvećene Kristove sljedbenike. “Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas velim: ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti, nego cijenite se razumno, kako je već komu Bog odmjerio mjeru vjere.” (Rimljanima 12: 3) Dakle, apostol tvrdi da ne možemo napredovati uskim putem dok prvo ne prepoznamo vlastiti nedostatak vrijednosti.

Naši nas ključni stihovi podsjećaju da svaki

svetac prima pojedinačne darove od Boga i da svaki od njih ne zauzima isti položaj u tijelu. Međutim, Isus je taj koji kao naša Glava kontrolira tijelo, misli za njega, planira za njega i koristi sve različite članove da pomažu jedni drugima.

Također nam je rečeno da smo “milošću” spašeni, “kroz vjeru”. (Efežanima 2: 8) Ako se naša trezvena samoprocjena temelji na onome što jesmo kroz vjeru, to znači naše spoznavanje činjenice da smo ništa bez Božje milosti. Dakle, sve što nam Bog daje nije zato što smo to zaslužili. On prihvaća naše služenje njemu kao dokaz našeg cijenjenja, kroz vjeru, njegove ljubavi i milosti, ali tu milost ne možemo zadobiti vlastitim djelima.

U Rimljanima 12: 6 apostol objašnjava da mnogi udovi Kristova tijela imaju “različite darove prema milosti koja nam je dana.” Primjeri takvih darova uključuju: prorokovanje; služenje; poučavanje; hrabrenje; revnost; darežljivost; i radost u iskazivanju milosrđa. Sve su to manifestacije Božje milosti u nama.—vss. 7, 8

Kako “rastemo u milosti” i u plodovima Duha, trebali bismo biti vjerniji u iskorištavanju povlastica koje dolaze pred nas. Malo je svetaca koji nemaju povremenu priliku drugima uputiti riječ opomene, utjehe ili ohrabrenja na uskom putu. Naš život trebao bi biti život davanja našeg vremena, naše snage, naših talenata, naših sredstava, našeg svega. Ovo bi trebalo započeti kao odgovor na Gospodinov poziv: “Daj mi, sine moj, srce svoje.” (Mudre izreke 23: 26) Nakon što smo to učinili potpuno i iskreno, napredak u razvoju karaktera je neizbježan ako smo usredotočeni na to da ugodimo našem Nebeskom Ocu. Ako su naša srca u ispravnom stavu pred Bogom, sigurno će doći do velikog prelijevanja njegove milosti prema nama koja će također blagosloviti druge.

Samo nedostatak naše vjere može spriječiti dotok

božanske milosti. Bog je vrlo voljan osigurati sve što je potrebno za naš duhovni napredak. Ako smo mu savjesni i odani, možemo sa sigurnošću reći da nam pristaje ovaj put. “Sve mogu u Onome koji me jača!”—Filipljanima 4: 13

■